

Arrest

nr. 300 654 van 26 januari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^e KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 8 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 1 februari 2022 binnenkwam, diende op 2 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 12 januari 2022 werden verzoekers vingerafdrukken afgenomen in Oostenrijk (Eurodac). Op 31 maart 2022 kreeg verzoeker een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het Belgische grondgebied te verlaten daar Oostenrijk werd verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

1.3. Op 8 augustus 2023 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.
Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 10 augustus 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 02/02/2022
Overdracht CGVS: 21/12/2022

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 24 mei 2023 van 14:09 tot 16:52 en werd hierbij bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat, DE MAEYER, Aurélie, vervanger van GELEYN, Franz, was gedurende het volledige persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U, N.A.H., bent een Afghaans burger van Pashtou en een soennitische moslim van geloofsovertuiging. U bent afkomstig van het dorp Kama Termai, behorend tot het district Khogyani gelegen in de provincie Nangarhar. U werkte net zoals uw vader als landbouwer op jullie velden in het dorp.

Ongeveer twee weken voor uw vertrek ging u rond elf of twaalf uur in de avond naar de velden om ze te irrigeren. U gebruikte de zaklamp van uw telefoon om wat licht te schijnen. Opeens zag u leden van de taliban in de verte, en vier personen kwamen naar u. Ze vroegen wie u was, wie uw vader was, waar u woonde, en of u connecties had met iemand of een groepering. U antwoordde op hun vragen en maakte duidelijk dat u bij niemand hoorde. De leden van de taliban gingen verder. Ongeveer 20 of 30 minuten later hoorde u in de verte gewerschoten. Er vond een gevecht plaats. U werd bang en u ging terug naar huis.

De volgende ochtend was u thuis toen op de deur werd geklopt. Uw vader ging opendoen, en enkele leden van de taliban stonden aan de deur. Ze vroegen waar u was. Uw vader vertelde hen dat u niet was thuisgekomen sinds de vorige nacht. De taliban zeiden dat u zich, bij terugkeer naar huis, bij hun leider moest gaan presenteren. Diezelfde avond ging u naar het huis van uw oom langs moederszijde G.Z. dat in hetzelfde dorp, op vijf minuten wandelen, gelegen is.

Vier dagen na het bezoek van de leden van de taliban zag uw vader een dreigbrief van de taliban bij jullie thuis hangen. Hij liet de brief vertalen door de mullah, en zo kwamen jullie te weten dat uw familie u moest presenteren aan de taliban, omdat u zou hebben gespioneerd en enkele talibstrijders hierdoor het leven hadden gelaten.

Uw oom G.Z. besliste dat u uit Afghanistan moest vertrekken aangezien ook hij jullie veiligheid niet meer kon garanderen. Tien dagen na de ontvangst van de dreigbrief vertrok u uit Afghanistan.

U verliet Afghanistan ongeveer zeven en een halve maand voor aankomst in België, en reisde doorheen Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk (waar u op 12 januari 2022 uw vingerafdrukken gaf), Zwitserland en Frankrijk, om uiteindelijk op 22 januari 2022 in België aan te komen. Op 2 februari 2022 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban. Ter staving van uw verklaringen legt u de kopieën van volgende documenten voor: uw taskara en een dreigbrief van de taliban (dd. 24 ramadan 1442 (Westerse kalender 6 mei 2021)).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden u er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er kan in uw hoofd niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico, op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er ernstig getwijfeld kan worden aan uw beweerde tijdstip van vertrek uit Afghanistan. Zo kon tijdens uw persoonlijk onderhoud worden vastgesteld dat u er niet in slaagt een en ander in de tijd te situeren. U verklaart ongeveer zeven en halve maand onderweg te zijn geweest vanuit Afghanistan, en u kwam op 22 januari 2022 aan in België (Dienst Vreemdelingenzaken dd. 22 maart 2022, afdeling 37; CGVS, p.4). Dit maakt dat u ongeveer eind mei-begin juni 2021 uit Afghanistan zou zijn vertrokken. Ook geeft u aan dat u tien dagen na ontvangst van de brief uit Afghanistan zou zijn vertrokken (CGVS, p.4). De brief dateert van 24 ramadan 1442, wat 6 mei 2021 is (zie vertaling), waardoor u rond midden mei 2021 uit Afghanistan zou zijn vertrokken. Echter werd tijdens het persoonlijk onderhoud ook gevraagd om aan de hand van de Afghaanse kalender uw vertrek uit Afghanistan te situeren. U verklaart niet te weten in welk jaar u exact uit Afghanistan zou zijn vertrokken, maar wel dat u in de maand djedi zou zijn weggegaan (CGVS, p.4, 7 en 14). U bevestigt dit nogmaals door te verklaren dat u de namen van de maanden kent aangezien u deze maanden gebruikte voor het telen van de gewassen (CGVS, p.13). Volgens deze verklaringen zou u in de maand djedi van het jaar 1399 uit Afghanistan vertrokken zijn, namelijk eind 2020-begin 2021. Dergelijke vaststellingen doen vermoeden dat u Afghanistan al veel eerder heeft verlaten dan u toegeeft, en doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Voorts legt u ook tegenstrijdige verklaringen af wat betreft uw aankomst in België. Zo beweert u één dag voor uw asielaanvraag in België te zijn aangekomen (CGVS, p.5). Echter blijkt uit uw vingerafdrukken dat u al tien dagen voor uw asielaanvraag in België was (zie EURODAC search results). Dit duidt er nogmaals op dat u er niet voor terugdeinst om bedrieglijke verklaringen ten aanzien van asielinstanties. Uw algemene geloofwaardigheid komt hierdoor op de helling te staan.

Verder dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen wat betreft uw problemen met de taliban niet geloofwaardig zijn. Vooreerst legt u inconsistente verklaringen af wat betreft de feiten die zich tijdens uw beweerde ontmoeting met de taliban zouden hebben afgespeeld. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog dat drie leden van de taliban u op het veld zouden hebben opgemerkt en u zouden hebben aangesproken (Dienst Vreemdelingenzaken dd. 22 maart 2022, vraag 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS geeft u dan weer aan dat een hele groep talibstrijders langskwam, in het donker kon u niet zien hoeveel, en dat vier leden van de taliban naar u zouden zijn gekomen (CGVS, p.7 en 12).

Voorts dient opgemerkt te worden dat u niet kan verduidelijken waarom de taliban zouden hebben gemeend dat u spioneerde. Zo zou het vuurgevecht tussen de overheid en de taliban al 20 tot 30 minuten na jullie ontmoeting hebben plaatsgevonden (CGVS, p.10 en 12), en lijkt het weinig aannemelijk dat de veiligheidstroepen op zo'n korte tijd een operatie zouden kunnen opstarten. U verklaart vervolgens zelf dat de overheid daar al aanwezig zou zijn geweest (CGVS, p.12), en dat de taliban en de overheid in een continue strijd zouden hebben gezeten in uw regio (CGVS, p.9 en 12). Het is niet aannemelijk dat de taliban u ervan zou verdenken te verklikken gewoonweg omdat ze u met een gsm op de velden zagen (CGVS, p.7).

Het hele gegeven an sich, als zou de overheid zich werkelijk gebaseerd hebben op informatie van een burger, komt bovendien zeer ongeloofwaardig over. Verwacht mag worden dat de autoriteiten zich voor dit soort missies baseren op gedetailleerde inlichtingenrapporten, en niet op informatie die een burger hen zou verschaffen. In zijn geheel komt alles wat u over dit incident vertelt maar weinig overtuigend over.

Bovendien kan u amper informatie geven over het gevecht dat zou hebben plaatsgevonden. Immers besloot u na de problemen ten gevolge van dit incident naar uw oom langs moederszijde te gaan en daarna ook het land te verlaten (CGVS, p.10). U weet niet meer dan dat enkele leden van de taliban om het leven zouden zijn gekomen, al weet u niet hoeveel, noch hoeveel leden van de overheid ook het leven lieten (CGVS, p.11). Bovendien weet u niet waar het gevecht plaatsvond of wat er juist gebeurde (CGVS, p.11). U geeft louter aan dat u niet naar de plaats zou zijn kunnen gaan waar het incident plaatsgevonden had (CGVS, p.11), wat geen afdoende verklaring biedt. Verwacht mag worden dat dergelijk incident, dat gezien de korte tijdsspanne tussen uw ontmoeting met de taliban en het begin van het gevecht, in de onmiddellijke nabijheid van uw dorp moet hebben plaats gevonden, druk besproken werd in uw eigen regio, zelfs in uw eigen dorp. Dat u over deze elementen geen verdere informatie kan verschaffen en blijkbaar ook niet geïnteresseerd was om daar meer over te weten te komen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook het vervolg van uw asielrelaas overtuigt niet. U verklaart dat enkele personen van de taliban de volgende ochtend meteen aan uw deur zouden hebben gestaan. Ze zouden gevraagd hebben waar u was, en uw vader zou hen verteld hebben dat u niet thuisgekomen was. Hierop zouden de taliban terug

vertrokken zijn (CGVS, p.7). Het is opmerkelijk dat de taliban het excuus van uw vader zonder meer zouden aanvaarden en meteen weer zouden afdruppen (CGVS, p.7). Dat de taliban zomaar zouden hebben aangenomen dat u daar niet was of niet doortastender zouden optreden en het huis alsnog zouden doorzoeken, is niet aannemelijk, temeer u toch in verband zou zijn gebracht met de dood van meerdere van hun strijders. Het is niet geloofwaardig dat de taliban, die u een nietsontziende meedogenloosheid toeschrijft (CGVS, p.8, 9 en 12), in deze niet efficiënter zouden optreden, en gewoon zouden zeggen tegen uw vader dat u zich maar bij hun leider moet gaan aanmelden.

Ook is het opmerkelijk dat u zonder problemen in het huis van uw oom langs moederszijde G.Z. zou hebben kunnen verblijven. Zo kan niet ingezien worden waarom de taliban nooit tot zijn huis zouden zijn gegaan, indien zij werkelijk op zoek waren naar u. U verklaart dat het huis van uw oom langs moederszijde op vijf minuten wandelafstand van jullie huis gelegen was (CGVS, p.4). Opnieuw mag worden verwacht dat een terroristische groepering als de taliban op een veel doortastender manier op zoek zou gaan naar een persoon die hen zou hebben verraden, en bijvoorbeeld bij uw familieleden zouden zoeken, temeer uw oom G.Z. niet ver van jullie woonde (CGVS, p.4) en dit allicht geen onbekend gegeven was in het dorp.

Vervolgens verklaart u dat de taliban een brief zouden gestuurd hebben waarin ze nogmaals vroegen dat u zich aan hun leider zou presenteren (zie vertaling brief; CGVS, p.7 en 12). Het is bijzonder merkwaardig dat de taliban na hun bezoek hun volgende bedreiging per brief zouden hebben geuit, waardoor ze u aldus nogmaals waarschuwd en u de kans boden om uw regio en uw land te verlaten (CGVS, p.12). Mochten de leden van de taliban u werkelijk hebben willen berechten, doden of wat dan ook, dan zouden zij ongetwijfeld directer en efficiënter te werk zijn gegaan.

Verder dient opgemerkt te worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt wat betreft de periode voor uw vertrek. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog het volgende: "Ook vonden de taliban mij telkens, en daarna werd er beslist dat ik het land moest verlaten" (verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken dd. 7 december 2022, vraag 5). Hieruit blijkt dat u in Afghanistan meerdere incidenten zou hebben meegemaakt, waarbij u persoonlijke aanvaringen zou hebben gehad met de taliban. Echter blijkt uit uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat u zich in de periode voor uw vertrek uit Afghanistan bij uw oom langs moederszijde G.Z. kon schuilhouden en dat u geen problemen zou hebben gekend met de taliban (CGVS, p.12). Gewezen op deze discrepantie, haalt u aan dat u bedoelde dat de taliban u nu nog zouden zoeken omdat ze niet weten dat u in het buitenland bent (CGVS, p.12-13), wat geen afdoende verklaring biedt voor deze inconsistentie.

Bovendien verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken ook dat u en uw oom G.Z. meerdere keren hulp zochten bij de autoriteiten. Zo verklaarde u daar het volgende: "We zijn naar verschillende mensen en instanties gegaan om hulp te vragen, maar niemand kon iets doen voor mij" (verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken dd. 7 december 2022, vraag 5). Geconfronteerd hiermee, ontkent u dit te hebben gezegd. U geeft aan dat er geen overheid aanwezig zou zijn geweest, en dat uw oom langs moederszijde louter zijn vrienden zou hebben gevraagd om u onderdak te geven (CGVS, p.12). Dient erop gewezen te worden dat u in het begin van uw persoonlijk onderhoud verklaart dat uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken goed verlopen is, dat uw verklaringen achteraf werden voorgelezen en dat u deze ondertekende voor akkoord (CGVS, p.2). Uw argumentatie telkens u geconfronteerd wordt met opvallende tegenstrijdigheden kan dan ook geenszins overtuigen: uw verklaringen tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken zijn expliciet en niet voor interpretatie vatbaar. Bovenstaande vaststellingen doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Verder dient te worden opgemerkt dat ook bij de situatie van uw familie in het dorp ernstige vraagtekens rijzen. U verklaart dat uw ouders, uw twee broers en uw twee zussen nog altijd in jullie huis in het dorp wonen (CGVS, p.2 en 4). Uw vader is landbouwer, en werkt op een nabijgelegen veld (CGVS, p.4). U verklaart dat uw vader meer dan tien of twintig keer door de taliban zou zijn aangesproken geweest, bijvoorbeeld wanneer hij naar de moskee gaat of wanneer hij buiten is (CGVS, p.10 en 13). Drie of vier keer zouden de taliban tot aan uw huis gekomen zijn (CGVS, p.13). Vooreerst dient erop gewezen te worden dat de taliban niet meer bij u thuis langskwamen toen u nog in het land was en bij uw oom G.Z. verbleef (CGVS, p.11), maar na uw vertrek opeens wel zouden langskomen (CGVS, p.10 en 13). Bovendien valt het op dat uw vader de taliban nog steeds kan afwimpelen, en dat zij blijkbaar eindeloos geduld zouden tonen en de excuses van uw vader blijven slikken. Dit is uiteraard niet geloofwaardig. De vaststelling dat uw kerngezin zonder noemenswaardige problemen in uw dorp kan blijven wonen, is een verdere bevestiging van de bedrieglijkheid van uw vluchtrelaas. Dergelijke vaststellingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Voorts verklaart u dat een scholier in de moskee uw vader zou hebben geslagen; u weet niet of hij enkel een slag kreeg of dat hij 'kapotgeslagen' werd (CGVS, p.10). U verklaart dat uw vader hierover niks zegt (CGVS, p.10). Het is niet aannemelijk dat u niet meer op de hoogte zou zijn van de eventuele problemen die uw familieleden nog in Afghanistan zouden kennen. Dat u niet meer moeite deed om informatie te verkrijgen over de situatie van uw familie, terwijl u nog contact hebt met uw vader (CGVS, p.10), brengt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder in het gedrang.

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat u wachtte om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen tot u in België aankwam (Dienst Vreemdelingenzaken dd. 22 maart 2022, afdeling 22). Uw vingerafdrukken werden in Oostenrijk afgenomen (Dienst Vreemdelingenzaken dd. 22 maart 2022, afdeling 22). U verklaarde dat u verplicht werd uw vingerafdrukken te geven, maar dat u geen bescherming vroeg in Oostenrijk (Dienst Vreemdelingenzaken dd. 22 maart 2022, afdeling 22; CGVS, p.4-5). U verklaart dat jongeren onderweg zeiden dat ze naar België wouden gaan, en dat u niet van Oostenrijk houdt (CGVS, p.5; Dienst Vreemdelingenzaken dd. 22 maart 2022, afdeling 33). Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en internationale bescherming vraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliet in de landen die u passeerde en pas in België internationale bescherming verzocht doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Bovenstaand geheel van vaststellingen leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat aan uw beweerde vrees voor de taliban geen enkel geloof kan worden gehecht. U kan dan ook niet als vluchteling worden erkend.

De documenten die u voorlegde, kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. Uw taskara kan hoogstens bewijs leveren voor uw identiteit en herkomst. Dit document houdt evenwel geen verband met uw vervolgingsvrees.

Wat betreft de dreigbrief van de taliban dient opgemerkt te worden dat dergelijk document enkel dienstig kan zijn bij geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is gebleken. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (COI Focus "Afghanistan – Corruptie en documentenfraude" van 14 januari 2021) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded

ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger

toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Khogyani district. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het

EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_and_Herat_City.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban.

Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op

ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikelen 48/3, 48/4 en 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet;
- Het redelijkheidsbeginsel;
- De materiele motiveringsplicht.

Vooreerst stelt verzoeker dat hij zich wellicht van maand heeft vergist wat zijn vertrek betreft. Hij is ongeschoold en zijn kennis omtrent de maanden is niet goed. Hij heeft het land verlaten 10 dagen na ontvangst van de dreigbrief.

Aangaande zijn vermeende tegenstrijdige verklaringen, merkt verzoeker op dat hij slechts een korte samenvatting van de feiten kon geven. Zo ontbrak het detail bij de weergave van het kort onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat er een hele groep Taliban aanwezig was, maar verzoeker was wel consistent in het gegeven dat er slechts enkele Talibanleden, zijnde drie à vier, hem hebben benaderd.

Vervolgens stelt verzoeker als volgt:

“Verwerende partij stelt vervolgens dat verzoekende partij de verdenking op haar voor spionage niet aannemelijk heeft gemaakt:”

[verwijzing notities persoonlijk onderhoud]

“Verzoekende partij benadrukt dat de Taliban haar per toeval op het veld zagen met een gsm en de Taliban kort daarna werden aangevallen:”

[verwijzing notities persoonlijk onderhoud]

“In het licht van de omstandigheden dat de overheid reeds bezig was met het opstellen van een hinderlaag, de Taliban verzoekende partij alleen tegenkwamen midden in de nacht met een GSM en de Taliban vlak erna werden aangevallen door de overheid, is het niet zo merkwaardig als verwerende partij doet uitschijnen dat de Taliban verzoekende partij verdachten van spionage door middel van de overheid te hebben geseind dat de Taliban op komst waren. Bovendien kan verzoekende partij slechts gissen over waarom de Taliban haar verdachten. Immers, verzoekende partij heeft zich niet aangemeld bij de rechtbank van de Taliban om enige uitklaring te verkrijgen dan wel zelf een uitleg te verschaffen daar dit een dodelijke afloop kon hebben en er een zware straf staat op spionage.

Bovendien kan van een groepering als de Taliban bezwaarlijk worden verwacht dat zij op een logische wijze redeneren. Voor hen speelt het dan ook geen rol dat het eerder ondoordacht is van de overheid beroep te doen op een normale burger zonder gedetailleerde inlichtingen om hen aan te vallen.

II.1.4. Verwerende partij gaat als volgt verder:”

[verwijzing notities persoonlijk onderhoud]

“Verzoekende partij merkt eerstens op dat haar leven op het spel stond en zij evident gefocust was op zichzelf in veiligheid brengen eerder dan informatie over het gevecht verzamelen. Zij ging vervolgens naar haar oom en keerde niet terug naar huis:”

[verwijzing notities persoonlijk onderhoud]

“Verzoekende partij wenst eveneens te duiden op het feit dat destijds de Taliban bezig waren met het geleidelijk innemen van Afghanistan. Dat er op dat ogenblik andere prioriteiten speelden, heeft allicht invloed gehad op het optreden van de Taliban jegens de vader en de zoektocht naar verzoekende partij. Zij merkt nog op dat er geen draaiboek bestaat waarin de werkwijze van de Taliban is uiteengezet. Dat de Taliban op sommige momenten onmenselijk optreden en andere momenten eerder mild zijn, hoeft dan ook niet te verbazen. De Taliban zijn immers een onvoorspelbare groepering en de logica ontbreekt volledig in hun denk- en handelwijze. Verzoekende partij kan aldus bezwaarlijk worden verantwoordelijk gesteld voor de handelingen van de Taliban en kan enkel navertellen in eigen woorden wat zij zelf heeft meegemaakt.

II.1.5. Voorts haalt verwerende partij andermaal tegenstrijdigheden aan tussen het klein onderhoud bij de DVZ en het groot onderhoud bij de CGVS:”

[verwijzing notities persoonlijk onderhoud]

“Hoewel verwerende partij meent dat de verklaringen van verzoekende partij tijdens haar klein onderhoud niet voor interpretatie vatbaar is, heeft verzoekende partij wel op een plausibele wijze toegelicht wat zij meende bij confrontatie door verwerende partij. De verklaring van verzoekende partij tijdens het groot onderhoud luidt als volgt:”

[verwijzing notities persoonlijk onderhoud]

“Het is uitermate onlogisch dat verzoekende partij door de Taliban verschillende keren gevonden zou worden en dat zij daarna alsnog de kans zou krijgen om het land te verlaten. Dat er zich vervolgens een fout heeft voorgedaan en dat verzoekende partij meende te verklaren dat de Taliban haar trachtten te vinden in plaats van hebben gevonden, is dan ook niet ondenkbaar. Zeker gezien de interviews bij de DVZ in een zeer rap tempo verlopen en dergelijke fouten een veelvoorkomend probleem is.

Aangaande haar verklaring omtrent de hulp die haar oom zocht, volhardt verzoekende partij opnieuw in haar verklaringen die zij aflegde tijdens het groot onderhoud:”

[verwijzing notities persoonlijk onderhoud]

“Zij benadrukt dat er geen autoriteiten aanwezig waren in haar omgeving en dat haar oom wel eerst naar de mullah van de moskee is gestapt met de brief alvorens hulp te zoeken bij anderen voor een veilig onderdak en niet naar de autoriteiten.

II.1.6. Tot slot stelt verwerende partij het volgende:”

[verwijzing notities persoonlijk onderhoud]

“Verzoekende partij verwijst naar haar groot onderhoud:”

[verwijzing notities persoonlijk onderhoud]

“Hoewel de Taliban nog steeds over verzoekende partij aan haar vader vragen, is het algemeen geweten dat zij oudere mensen, vrouwen en kinderen eerder gerust laten en geen hardhandige acties tegen hen ondernemen. Onder huidige omstandigheden in Afghanistan en de steeds verergerende armoede is het evenmin evident om zich op een andere plek te vestigen. Gelet op het voorgaande is het aldus niet opmerkelijk dat het kerngezin van verzoekende partij hun dorp en eigen huis nog niet hebben verlaten. Verwerende partij heeft klaarblijkelijk deze details niet in acht genomen en haar onderzoek is dan ook allerminst grondig.

Wat betreft de bedreigingen naar de vader toe, vraagt verzoekende partij zich terecht af wat verwerende partij nog meer verwacht.

Uit de voormelde verklaring van het groot onderhoud blijkt dat verzoekende partij verscheidene details heeft gegeven over de bedreigingen en meer dan wat haar vader met haar deelt kan zij niet melden.

Verder behoeft het geen betoog dat de situatie van vluchtelingen in de Oostenrijk schrijnend is en dat dit door verscheidene objectieve bronnen wordt bevestigd. In dit opzicht is het niet merkwaardig dat verzoekende partij liever doorreisde en trachtte te zien dat haar asielerzoek op een menswaardige

manier zou worden behandeld. Zij hoorde van andere medereizigers dat België een goed land is en besloot met hen mee te gaan."

Verzoeker meent verder, in ondergeschikte orde, dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker wijst op de precare veiligheids- en humanitaire situatie in Afghanistan na de machtsovername van de taliban en verwijst naar landeninformatie.

Voorts stelt verzoeker dat zijn verblijf van anderhalf jaar in België hem heeft verwesterd. Verzoeker verwijst hierbij naar landeninformatie waaruit een risico blijkt voor personen die als verwesterd worden gepercipieerd.

Verzoeker verwijst ook nog naar landeninformatie waaruit het gevaar van ISKP blijkt.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden vervolging daar hij geen eenduidige verklaringen aflegde omtrent zijn vertrek uit Afghanistan en aankomst in België (i), hij tegenstrijdige verklaringen aflegde doorheen de asielprocedure (ii), het niet aannemelijk is dat de taliban hem zouden verdenken van spionage (iii), zijn verklaringen over het gevecht tussen de taliban en de overheid niet kunnen overtuigen (iv), de verdere gevolgen die verzoeker en zijn familie ervaarden niet aannemelijk zijn (v) en verzoeker laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende (vi).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het aanbrengen van vergoelijkningen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing merkt vooreerst terecht op dat verzoeker gebrekkige verklaringen afgelegde omtrent diens vertrek uit Afghanistan en aankomst in België:

"Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er ernstig getwijfeld kan worden aan uw beweerde tijdstip van vertrek uit Afghanistan. Zo kon tijdens uw persoonlijk onderhoud worden vastgesteld dat u er niet in slaagt een en ander in de tijd te situeren. U verklaart ongeveer zeven en halve maand onderweg te zijn geweest vanuit Afghanistan, en u kwam op 22 januari 2022 aan in België (Dienst Vreemdelingenzaken dd. 22 maart 2022, afdeling 37; CGVS, p.4). Dit maakt dat u ongeveer eind mei-begin juni 2021 uit Afghanistan zou zijn vertrokken. Ook geeft u aan dat u tien dagen na ontvangst van de brief uit Afghanistan zou zijn vertrokken (CGVS, p.4). De brief dateert van 24 ramadan 1442, wat 6 mei 2021 is (zie vertaling), waardoor u rond midden mei 2021 uit Afghanistan zou zijn vertrokken. Echter werd tijdens het persoonlijk onderhoud ook gevraagd om aan de hand van de Afghaanse kalender uw vertrek uit Afghanistan te situeren. U verklaart niet te weten in welk jaar u exact uit Afghanistan zou zijn vertrokken, maar wel dat u in de maand djedi zou zijn weggegaan (CGVS, p.4, 7 en 14). U bevestigt dit nogmaals door te verklaren dat u de namen van de maanden kent aangezien u deze maanden gebruikte voor het telen van de gewassen (CGVS, p.13). Volgens deze verklaringen zou u in de maand djedi van het jaar 1399 uit Afghanistan vertrokken zijn, namelijk eind 2020-begin 2021. Dergelijke vaststellingen doen vermoeden dat u Afghanistan al veel eerder heeft verlaten dan u toegeeft, en doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielsrelaas.

Voorts legt u ook tegenstrijdige verklaringen af wat betreft uw aankomst in België. Zo beweert u één dag voor uw asielaanvraag in België te zijn aangekomen (CGVS, p.5). Echter blijkt uit uw vingerafdrukken dat u al tien dagen voor uw asielaanvraag in België was (zie EUODAC search results).

Dit duidt er nogmaals op dat u er niet voor terugdeinst om bedrieglijke verklaringen ten aanzien van asielsinstanties. Uw algemene geloofwaardigheid komt hierdoor op de helling te staan."

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij ongeschoold is en in feite geen goede kennis had van de Afghaanse maanden. Dit verweer gaat evenwel rechtlijnig in tegen zijn verklaringen tijdens het persoonlijke onderhoud waar verzoeker verklaarde een gedegen kennis van de maanden te hebben daar

dit noodzakelijk was voor het telen van de gewassen (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 13). Dat verzoeker plots terugkomt op zijn eerdere verklaringen maakt geen ernstig verweer uit.

Voorts stelt de bestreden beslissing terecht dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegde:

“Verder dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen wat betreft uw problemen met de taliban niet geloofwaardig zijn. Vooreerst legt u inconsistente verklaringen af wat betreft de feiten die zich tijdens uw beweerde ontmoeting met de taliban zouden hebben afgespeeld. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog dat drie leden van de taliban u op het veld zouden hebben opgemerkt en u zouden hebben aangesproken (Dienst Vreemdelingenzaken dd. 22 maart 2022, vraag 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS geeft u dan weer aan dat een hele groep talibstrijders langskwam, in het donker kon u niet zien hoeveel, en dat vier leden van de taliban naar u zouden zijn gekomen (CGVS, p.7 en 12).”

Verzoeker kan de vastgestelde tegenstrijdigheid in zijn verklaringen bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud niet verschonen door louter hypothetisch op te merken dat de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken slechts een summiere ‘samenvatting’ betreft van zijn verklaringen. Dit betreft immers een blote bewering, nu verzoeker niet aantoont dat wat in deze vragenlijst werd opgenomen niet overeenstemt met wat hij werkelijk heeft verklaard. Bovendien merkt de Raad op dat verzoeker niet aantoont hoe dit feit een verschoning zou kunnen bieden voor de vastgestelde afwijkingen in verzoekers verklaringen bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud. Waar verzoeker nog zijn verklaringen tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken tracht te preciseren, merkt de Raad op dat de voormelde verklaringen duidelijk zijn en niet voor interpretatie vatbaar. Zij laten geen ruimte voor de nuanceringsen die verzoeker *post factum* tracht aan te brengen.

Vervolgens merkt de bestreden beslissing terecht op dat het niet aannemelijk is dat de taliban verzoeker zouden verdenken van spionage:

“Voorts dient opgemerkt te worden dat u niet kan verduidelijken waarom de taliban zouden hebben gemeend dat u spioneerde. Zo zou het vuurgevecht tussen de overheid en de taliban al 20 tot 30 minuten na jullie ontmoeting hebben plaatsgevonden (CGVS, p.10 en 12), en lijkt het weinig aannemelijk dat de veiligheidstroepen op zo'n korte tijd een operatie zouden kunnen opstarten. U verklaart vervolgens zelf dat de overheid daar al aanwezig zou zijn geweest (CGVS, p.12), en dat de taliban en de overheid in een continue strijd zouden hebben gezeten in uw regio (CGVS, p.9 en 12). Het is niet aannemelijk dat de taliban u ervan zou verdenken te verklikken gewoonweg omdat ze u met een gsm op de velden zagen (CGVS, p.7).

Het hele gegeven an sich, als zou de overheid zich werkelijk gebaseerd hebben op informatie van een burger, komt bovendien zeer ongeloofwaardig over. Verwacht mag worden dat de autoriteiten zich voor dit soort missies baseren op gedetailleerde inlichtingenrapporten, en niet op informatie die een burger hen zou verschaffen. In zijn geheel komt alles wat u over dit incident vertelt maar weinig overtuigend over.”

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar de door hem reeds beschreven context en stelt dat het niet zo merkwaardig is dat de taliban hem verdachten van spionage. Het louter parafraseren en herhalen van zijn verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal maakt echter geen dienstig verweer uit.

Verzoeker kan verder geen afbreuk doen aan de motivering van de bestreden beslissing door te stellen dat hij geen inzicht kan hebben in de handelswijze van de taliban, of door op algemene wijze te stellen dat de handelswijze van de taliban alle logica ontbeert. Het gebrek aan inzicht vanwege verzoeker inzake de handelswijze van de taliban plaatst zijn ongeloofwaardige verklaringen immers niet in een ander daglicht. Dat de taliban zouden handelen zonder enige logica te hanteren, zoals wordt geponeerd door verzoeker, is wordt in het geheel van de afgelegde verklaringen van verzoeker niet aannemelijk geacht.

Voorts oordeelt de bestreden beslissing terecht dat verzoeker zijn verklaringen over het gevecht en de daaropvolgende gebeurtenissen niet kunnen overtuigen:

“Bovendien kan u amper informatie geven over het gevecht dat zou hebben plaatsgevonden. Immers besloot u na de problemen ten gevolge van dit incident naar uw oom langs moederszijde te gaan en daarna ook het land te verlaten (CGVS, p.10). U weet niet meer dan dat enkele leden van de taliban om het leven zouden zijn gekomen, al weet u niet hoeveel, noch hoeveel leden van de overheid ook het leven

lieten (CGVS, p.11). Bovendien weet u niet waar het gevecht plaatsvond of wat er juist gebeurde (CGVS, p.11). U geeft louter aan dat u niet naar de plaats zou zijn kunnen gaan waar het incident plaatsgevonden had (CGVS, p.11), wat geen afdoende verklaring biedt. Verwacht mag worden dat dergelijk incident, dat gezien de korte tijdsspanne tussen uw ontmoeting met de taliban en het begin van het gevecht, in de onmiddellijke nabijheid van uw dorp moet hebben plaats gevonden, druk besproken werd in uw eigen regio, zelfs in uw eigen dorp. Dat u over deze elementen geen verdere informatie kan verschaffen en blijkbaar ook niet geïnteresseerd was om daar meer over te weten te komen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook het vervolg van uw asielrelaas overtuigt niet. U verklaart dat enkele personen van de taliban de volgende ochtend meteen aan uw deur zouden hebben gestaan. Ze zouden gevraagd hebben waar u was, en uw vader zou hen verteld hebben dat u niet thuisgekomen was. Hierop zouden de taliban terug vertrokken zijn (CGVS, p.7). Het is opmerkelijk dat de taliban het excuus van uw vader zonder meer zouden aanvaarden en meteen weer zouden afdruipten (CGVS, p.7). Dat de taliban zomaar zouden hebben aangenomen dat u daar niet was of niet doortastender zouden optreden en het huis alsnog zouden doorzoeken, is niet aannemelijk, temeer u toch in verband zou zijn gebracht met de dood van meerdere van hun strijders. Het is niet geloofwaardig dat de taliban, die u een nietsontziende meedogenloosheid toeschrijft (CGVS, p.8, 9 en 12), in deze niet efficiënter zouden optreden, en gewoon zouden zeggen tegen uw vader dat u zich maar bij hun leider moet gaan aanmelden.

Ook is het opmerkelijk dat u zonder problemen in het huis van uw oom langs moederszijde G.Z. zou hebben kunnen verblijven. Zo kan niet ingezien worden waarom de taliban nooit tot zijn huis zouden zijn gegaan, indien zij werkelijk op zoek waren naar u. U verklaart dat het huis van uw oom langs moederszijde op vijf minuten wandelafstand van jullie huis gelegen was (CGVS, p.4). Opnieuw mag worden verwacht dat een terroristische groepering als de taliban op een veel doortastender manier op zoek zou gaan naar een persoon die hen zou hebben verraden, en bijvoorbeeld bij uw familieleden zouden zoeken, temeer uw oom G.Z. niet ver van jullie woonde (CGVS, p.4) en dit allicht geen onbekend gegeven was in het dorp.

Vervolgens verklaart u dat de taliban een brief zouden gestuurd hebben waarin ze nogmaals vroegen dat u zich aan hun leider zou presenteren (zie vertaling brief; CGVS, p.7 en 12). Het is bijzonder merkwaardig dat de taliban na hun bezoek hun volgende bedreiging per brief zouden hebben geuit, waardoor ze u aldus nogmaals waarschuwden en u de kans boden om uw regio en uw land te verlaten (CGVS, p.12). Mochten de leden van de taliban u werkelijk hebben willen berechten, doden of wat dan ook, dan zouden zij ongetwijfeld directer en efficiënter te werk zijn gegaan".

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij zich toespitste om eerst zijn leven in veiligheid te brengen en aldus geen tijd had om verdere informatie te vergaren. De bestreden beslissing merkt echter terecht op dat dit gevecht plaatsvond in de onmiddellijke nabijheid van zijn dorp en aldus redelijkerwijze meer informatie kon worden verwacht van verzoeker. Temeer daar verzoeker tot op het moment van het persoonlijk onderhoud nog in contact stond met zijn vader (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4 p. 10). De Raad merkt op dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij voor de asielinstantie (in staat is om voldoende) coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, en hiertoe de nodige informatie tracht te verschaffen indien hij hiertoe de opportuniteit heeft.

Nog meent verzoeker dat de taliban op het moment van zijn vervolging bezig waren met de overname van Afghanistan en ze aldus andere prioriteiten hadden dan verzoeker te vervolgen. Verzoeker stelt verder dat de taliban weinig voorspelbaar handelen. Dat de taliban op het moment van verzoekers vervolging andere prioriteiten hadden betreft een blote, speculatieve bewering die niet strookt met de door verzoeker vooropgestelde context. Immers, indien de taliban andere prioriteiten hadden dan hadden ze verzoeker niet geïnterviewd. De stelling dat de taliban zonder enige methodiek of logica handelen, stelt de vaststellingen van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht.

Voorts merkt de Raad op dat de bestreden beslissing de handelwijze van de taliban beoordeelde met verzoekers specifieke situatie ingedachte, waardoor niet kan worden voorgehouden dat er geen rekening werd gehouden met de relevante factoren.

De bestreden beslissing merkt verder nogmaals terecht op dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde:

Verder dient opgemerkt te worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt wat betreft de periode voor uw vertrek. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog het volgende: "Ook vonden de taliban mij telkens, en daarna werd er beslist dat ik het land moest verlaten" (verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken dd. 7 december 2022, vraag 5). Hieruit blijkt dat u in Afghanistan meerdere incidenten zou hebben meegemaakt, waarbij u persoonlijke aanvaringen zou hebben gehad met de taliban. Echter blijkt uit uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat u zich in de periode voor uw vertrek uit Afghanistan bij uw oom langs moederszijde G.Z. kon schuilhouden en dat u geen problemen zou hebben gekend met de taliban (CGVS, p.12). Gewezen op deze discrepantie, haalt u aan dat u bedoelde dat de taliban u nu nog zouden zoeken omdat ze niet weten dat u in het buitenland bent (CGVS, p.12-13), wat geen afdoende verklaring biedt voor deze inconsistentie.

Bovendien verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken ook dat u en uw oom G.Z. meerdere keren hulp zochten bij de autoriteiten. Zo verklaarde u daar het volgende: "We zijn naar verschillende mensen en instanties gegaan om hulp te vragen, maar niemand kon iets doen voor mij" (verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken dd. 7 december 2022, vraag 5). Geconfronteerd hiermee, ontkent u dit te hebben gezegd. U geeft aan dat er geen overheid aanwezig zou zijn geweest, en dat uw oom langs moederszijde louter zijn vrienden zou hebben gevraagd om u onderdak te geven (CGVS, p.12). Dient erop gewezen te worden dat u in het begin van uw persoonlijk onderhoud verklaart dat uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken goed verlopen is, dat uw verklaringen achteraf werden voorgelezen en dat u deze ondertekende voor akkoord (CGVS, p.2). Uw argumentatie telkens u geconfronteerd wordt met opvallende tegenstrijdigheden kan dan ook geenszins overtuigen: uw verklaringen tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken zijn expliciet en niet voor interpretatie vatbaar. Bovenstaande vaststellingen doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas."

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat het niet plausibel is dat hij zoiets zou hebben verklaard bij de Dienst Vreemdelingenzaken en meent dat er sprake is van een vertaalfout vanwege de gehaaste werkwijze tijdens het voormelde interview. De Raad merkt op dat, zelfs al niet valt uit te sluiten dat niet elk gehoor in optimale omstandigheden plaatsvindt, dan nog dient verzoeker *in concreto* aan te tonen dat wat in de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd opgenomen niet overeenstemt met wat hij heeft verklaard, *quod non in casu*. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers verklaringen hem werden voorgelezen in het Pashtou en dat hij deze vervolgens ondertekende, waardoor hij zich akkoord verklaarde met de inhoud ervan.

Voor het overige volhardt verzoeker in zijn verklaringen die hij aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud. Zich louter scharen achter zijn tegenstrijdige verklaringen, zonder elementen aan te voeren waarom die verklaringen de juiste zouden zijn, volstaat niet om de vastgestelde tegenstrijdigheden op te heffen.

Nog merkt de bestreden beslissing terecht het volgende op aangaande de verdere gevolgen die zijn familie zou ondervinden:

"Verder dient te worden opgemerkt dat ook bij de situatie van uw familie in het dorp ernstige vraagtekens rijzen. U verklaart dat uw ouders, uw twee broers en uw twee zussen nog altijd in jullie huis in het dorp wonen (CGVS, p.2 en 4). Uw vader is landbouwer, en werkt op een nabijgelegen veld (CGVS, p.4). U verklaart dat uw vader meer dan tien of twintig keer door de taliban zou zijn aangesproken geweest, bijvoorbeeld wanneer hij naar de moskee gaat of wanneer hij buiten is (CGVS, p.10 en 13). Drie of vier keer zouden de taliban tot aan uw huis gekomen zijn (CGVS, p.13). Vooreerst dient erop gewezen te worden dat de taliban niet meer bij u thuis langskwamen toen u nog in het land was en bij uw oom G.Z. verbleef (CGVS, p.11), maar na uw vertrek opeens wel zouden langskomen (CGVS, p.10 en 13). Bovendien valt het op dat uw vader de taliban nog steeds kan afwimpelen, en dat zij blijkbaar eindeloos geduld zouden tonen en de excuses van uw vader blijven slikken. Dit is uiteraard niet geloofwaardig. De vaststelling dat uw kerngezin zonder noemenswaardige problemen in uw dorp kan blijven wonen, is een verdere bevestiging van de bedrieglijkheid van uw vluchtrelaas. Dergelijke vaststellingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Voorts verklaart u dat een scholier in de moskee uw vader zou hebben geslagen; u weet niet of hij enkel een slag kreeg of dat hij 'kapotgeslagen' werd (CGVS, p.10). U verklaart dat uw vader hierover niks zegt (CGVS, p.10). Het is niet aannemelijk dat u niet meer op de hoogte zou zijn van de eventuele problemen die uw familieleden nog in Afghanistan zouden kennen. Dat u niet meer moeite deed om informatie te verkrijgen over de situatie van uw familie, terwijl u nog contact hebt met uw vader (CGVS, p.10), brengt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder in het gedrang."

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat het alom geweten is dat de taliban bepaalde personen niet zouden viseren. In zoverre verzoeker geen enkele objectieve informatie neerlegt ter staving van deze stelling, blijft dit beperkt tot een blote bewering.

Verder stelt verzoeker dat het niet mogelijk is voor zijn familie om te verhuizen, maar gaat zodoende voorbij aan de terechte motieven van de bestreden beslissing waar deze pertinent vaststelt dat verzoekers familie, desondanks hun verdere verblijf in hun dorp, geen ernstige problemen kenden met de taliban. De Raad treedt de bestreden beslissing bij dat het niet aannemelijk is dat verzoekers familie nog op een zulke wijze kon voortleven in hun herkomstregio, temeer gezien de voorgehouden ernst van de beschuldigingen tegenover verzoeker.

Aangaande zijn vader stelt verzoeker dat hij enkel kan vertellen hetgeen hem wordt meegedeeld. Verzoeker is verder van mening dat hij wel degelijk voldoende verklaringen heeft afgelegd omtrent de verdere bedreigingen. De Raad merkt echter op dat er van verzoeker kan worden verwacht dat hij zich volledig informeert over de elementen die centraal staan in zijn asielrelaas, die alsook van groot persoonlijk belang zijn. Dat verzoeker, die nog steeds in contact stond met zijn vader op het moment van het persoonlijk onderhoud, dit naliet te doen is nefast voor zijn geloofwaardigheid. Voorts merkt de Raad op dat het louter tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal geen dienstig verweer uitmaakt.

Tot slot merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende:

“Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat u wachtte om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen tot u in België aankwam (Dienst Vreemdelingenzaken dd. 22 maart 2022, afdeling 22). Uw vingerafdrukken werden in Oostenrijk afgenomen (Dienst Vreemdelingenzaken dd. 22 maart 2022, afdeling 22). U verklaarde dat u verplicht werd uw vingerafdrukken te geven, maar dat u geen bescherming vroeg in Oostenrijk (Dienst Vreemdelingenzaken dd. 22 maart 2022, afdeling 22; CGVS, p.4-5). U verklaart dat jongeren onderweg zeiden dat ze naar België wouden gaan, en dat u niet van Oostenrijk houdt (CGVS, p.5; Dienst Vreemdelingenzaken dd. 22 maart 2022, afdeling 33). Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en internationale bescherming vraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliet in de landen die u passeerde en pas in België internationale bescherming verzocht doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat de situatie voor asielzoekers schrijnend is in Oostenrijk hetgeen zou verklaren dat hij naar België doorreisde. Deze stelling is echter geheel ongefundeerd en kan dan ook geenszins als verschoning dienen voor verzoekers laattijdige verzoek.

Waar verzoeker verder nog verwijst eventuele problemen die terugkeerders naar Afghanistan kunnen ervaren, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “Afghanistan Country Focus” januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO “Afghanistan Country Focus”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd.

In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “Afghanistan security situation” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat “zina” betreft – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “immorele inhoud” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44).

In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, “*Afghanistan – taliban’s impact on the population*”, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*).

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 december 2021 in EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 50-51).

Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen oproepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan.

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van *"zina"* kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, *"Country guidance: Afghanistan"* januari 2023, p. 21 en 72-79).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat zijn verblijf in België voor hem een risico zou inhouden om bij terugkeer te worden vervolgd vanwege verwestering. Verzoeker laat na om ook maar één enkel concreet element aan te voeren waaruit zijn verwestering zou blijken. Het algemene betoog van verzoeker, zonder het aanvoeren van concrete elementen, kan er geenszins toe leiden dat er in hoofdte van verzoeker een risico vanwege (gepercipieerde) verwestering kan worden vastgesteld.

Wat de machtsvername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime

van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: *“vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)”*.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker.

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof.

Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken.

Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van januari 2023.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie. Verzoeker beroept zich evenmin op een persoonlijk element dat het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhoogt dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP